

Opera literara

Opera literara este o creatie artistica culta sau populara care exprima realitatea prin imagini artistice, cu ajutorul fictiunii Exprima unitatea dintre continut si forma.

Reflectii asupra principalelor idei care contribuie la definirea operei literare dar si la attentionarea noastra asupra dificultatilor definirii operei literare:

- "Rostul poetului nu este de a povesti lucruri intamplate cu adevarat, ci de a, povesti ceea ce s-ar putea intampla... intamplari care ar putea sa se petreaca" (Aristotel).

- "Poetul reprezinta in sensul cel mai propriu raportul subiect obiect-creatie si lume... poetul injecteaza, uneste, alege inventa" (No valis)

"O carte nu este si n-ar trebui sa fie niciodata insasi realitatea" (Saint-Beuve).

- "Poezia, ca toate artele, este chemata sa exprime frumosul, in deosebire de stiinta, care se ocupa de adevar. Cea dintai si cea mai mare diferenta intre adevar si frumos este ca adevarul cuprinde numai idei, pe cand frumosul cuprinde idei manifestate in materie sensibila.

Este dar o conditie elementara a fiecarei lucrari artistice de a avea un material in care sau prin care sa-si realizeze obiectul (...) Prima conditiune dar, o conditiune materiala sau mechanica, pentru ca sa existe o poezie in genere, fie epica, fie lirica, fie dramatica, este: ca sa se destepse prin cuvintele ei imagini sensibile in fantazia auditoriului, si tocmai prin aceasta poezia se deosebeste de proza ca un gen aparte, cu propria sa ratiune de a fi.

Cuvantul prozaic este chemat a-mi da notiuni, insa aceste notiuni sunt abstracte, logice, desmaterializate, si pot constitui astfel un adevar si o stiinta, dar niciodata o arta si o opera frumoasa E-frumosul nu este o idee teoretica, ci o idee invaluita si incorporata in forma sensibila, si de aceea cuvantul poetic trebuie sa-mi reproduca aceasta forma" (T. Maiorescu - Conditieunea materiala a poeziei).

- "O veche impartire a tuturor obiectelor gandirii omenesti face deosebirea intre lumea interioara sau sufleteasca si lumea exterioara sau fizica. Insa si aceasta lume fizica exista numai intrucat simtim ceva cu prilejul ei Astfel, toate obiectele gandirii, fie externe, fie interne, se pot privi impreuna si se pot apoi deosebi dintr-un alt punct de vedere: in obiecte ale ratiunii reci sau logice si in obiecte ale simtamantului sau pasionale, deosebire intemeiata pe cunoscuta dezbinare intre minte si inima.

Paralel cu aceasta deosebire, constatam pentru scopul ce ne ocupa urmatoarea propozitie limitativa: ideea sau obiectul exprimat prin poezie este totdeauna un simtamant sau o pasiune, si niciodata o cugetare exclusiv intelectuala sau care se tine de taramul stiintific, fie in teorie, fie in

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

aplicarea practica.

Prin urmare, iubirea, ura, tristetea, bucuria, disperarea mania etc. sunt obiecte poetice; invatatura, preceptele morale, politice etc. sunt obiecte ale stiintei, si niciodata ale artelor; singurul rol ce-l pot juca ele in reprezentarea frumosului este acela de a servi de prilej pentru exprimarea simtamantului si pasiunii, tema eterna a frumoaselor arte" (T. Maiorescu - Conditia ideal a poeziei).

Privitor la raportul dintre fictiune si realitate, in opera literara, se vorbeste despre: fictiune verosimila (apropiata de realitatea vietii umane, conferind realitatii "in imagini" atributul de aparenta, de adevar, de credibil) Exemple: Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi de Camil Petrescu, Padurea spanzuratilor de Liviu Rebreanu etc; fictiune alegorica (personificare a unor concepte abstracte - virtutea, dreptatea, speranta pot sa fie reprezentate ca figuri alegorice).

Exemple: Miorita, Istoria ieroglifica de Dimitrie Cantemir, Divina Comedie de Dante Aligheri, Ciurma de Camus, Metamorfozele de Kafka, in fabule, Luceafarul de M. Eminescu, Noapte de decembrie de Alexandru Macedonski; fictiune simbolica (imagine, semn, obiect prin care se sugereaza insusiri, idei, prin asociatii - albul - puritatea, albastrul speranta, coloana infinita a lui Brancusi - clanul spre infinit etc).

Exemple: Gargantua si Pantagruel de Rabelais, Povestea lui Harap Alb de Ion Creanga, Plumb de G. Bacovia, Rugaciune, de O. Goga, Poetul de G. Cosbuc, Mesterul Manole de Lucian Blaga; fictiune parabolica (alegorie inchisa - T. Vianu - continut moralizator) Exemple: Cartile biblice, fabulele lui Esop, Procesul de Kafka.

In acceptiunea moderna, descifrarea semnificatiilor se face prin asa-zisele "chef de intrare in opera cum este cazul la Kafka.